

Det, der bestaar

Der Guds Ord bestaar evindeligt. (Ef. 40, 8.)

Daabens Sakrament.

I Daabens Indtættelse.
Det er som Slutning af Mattheus Evangeliet, vi læser de mærkelige Ord af vor Herre Jesus Kristus til sine Apostle:

"Jeg er givet af Magt i Himmelen og paa Jorden. Gaar derfor hen og gør alle Folkslagene til mine Disciple, idet I døbe dem til Faderens og Sønnens og den Helligaands Naam."

Mærkelige Ord, siger vi, men det udtrykker ikke Storbøden i dem. Magtens sig vilde heller ikke forslaa, thi det vilde kun udtrykke, at Verden ikke har hørt eller set Magt til disse Ord.

End os prøve at pege paa det store i deres Indhold.

"Jeg er givet af Magt" — af Magt, Aandsmagt, sjællig Magt, og saa lægges der endda til "i Himmelen og paa Jorden".

Der har levet Mennesker, som har øvet en Del sjællig Magt; Nationer med Herktere og Krigshæder har udførelt en Del saadan Magt paa Jorden, og der udføreltes forøvrigt Magt paa Jorden den Dag i Dag, men — af Magt? Nej, kun en lille Bræddel der! Og til Himmelen naar de slet ikke. De kan ikke udrydde Engle eller til deres Hævn.

Ma! hvem er dog han, hvem af Magt i Himmelen og paa Jorden kunde betroes? Jo, det er ham, hvem Gud Fader vidste om, at han havde Gode og Villie til at bruge af Magt uden at misbruge den; det er ham, der havde brugt sin Magt til at sætte sig over alle og til at tage det igen!

Men der er et andet altomfattende Ord at lægge Mærke til.

Om du hørte det første Gang, at af Magt i Himmelen og paa Jorden var givet eet Menneske, og du troede, at det var sandt, saa vilde du formodentlig tænke og tænke: Hvorledes mon han dog vil bruge saadan Magt!

Men Svaret paa, hvorledes Jesus brugte den Almagt, der var givet ham, følger straks efter: "Gaar derfor hen og gør alle Folkslagene til mine Disciple." Det er ikke denne Verdens Rige og deres verdslige Herlighed, Jesus med sin Magt vil erobre. Men alle Folkslagene, og han vil ikke gøre dem til sine Slaver eller Tjenere, men til sine Disciple. Sænt ret fortaalet, vilde det jo ogsaa være søligt at blive gjort til Jesus Tjener.

Vi minder om dette, om denne Jesus altomfattende Magt, om hans altomfattende Verdensmission for at kunne pege paa Daabens rette Forbindelse, jette den i en Kamme, som tilhører den.

Det hedder nemlig videre: "idet I døbe dem til Faderens og Sønnens og den Helligaands Naam." Det er af overordentlig Betydning at se Daabens Indtættelse i denne Forbindelse.

Jesus Gerning som vor Stefortræder paa Jorden er til Ende; han har levet i Synderes Sted til Gud Faders Velbehag, levet i Lovens Opholdelse, gjort, hvad den befaler, afholdt sig fra, hvad den forbyder, og saa er han død til Forløsning for vore Synder og opstaaet som Sejrvinder over Synd, Død og alle Hælsedsmagter, og nu staar han over for sin udvalgte Apostelskare, rede til at forlade Jorden og atter indtage Sædet ved sin Faders højre Haand.

Men hvad Jesus under sit Jordløb har fortaget, det har han erboeret for at det skal komme "Folkslagene" til Gode, for at det skal blive Verden til Gavn.

Derfor har han udvalgt sig en lille Skare, som han kan udvænde i Verden for at gøre Folkslagene til sine Disciple. Og her er det, han giver dem Daabens som Midde til dette Maals Opnaaelse.

Jesu Indtættelse af Daabens nævnes ikke her, men Daabens nævnes i den nøjeste Forbindelse med Apostlenes Udendelse i "al Verden" at prædike Evangeliet for "al Stabningen", og Daabens nævnes i Forbindelse med Troen som Frelsesmiddel.

End os i samme Forbindelse henviser til Johannes-Evangeliet om Betænkning om Jesus Udendelse af sine Apostle paa deres Verdensmission. Her læser vi: "Frelse være med eder! Bagesom Faderen har udførelt mig, saaledes sender ogsaa jeg eder. Og da han havde sagt dette, aandede han paa dem, og han siger til dem: "Modtager den Helligaand! Dem I forlade Synderne, dem ere de forladne, og hvem I nægte forladelse, dem er den nægtet." (Joh. 20, 21-23.)

Daaben er ikke ligeartet nævnt her, men vi kan ikke pege paa noget Sted eller paa noget Middel, hvorigennem den her paapegede Magt til at forlade Synder og nægte forladelse søes, som netop Daaben.

Daaben er Synsforladelses Sakrament, som Apostelen Peter siger Finsdag: "Omvendt eder, og hver af eder lade sig døbe paa Jesus Kristus Naam til eders Synderes Forladelse." (Ap. 8, 2, 38.) Apostlenes begyndende Prædiken fører os til deres Udendelse. Omkring 3000 Sjæle døbes for at indlemmes i Guds Rige.

End os der ved Jesus Kristus færdigt arbejde og hans Forjættelse om forførelse for alle Synder, det tilhødes dem gennem Evangeliet forkyndelse, og det skænktes den enkelte Synder, som i Troen tager imod Evangeliet i Daaben, under Navns Nævnelse i Daaben. Der løses han fra sine Synder. Den vantro derimod nægter forladelse. Derfor er Daab uden Tro imod Guds Ord og frelser ikke.

Det er saa det første, vi lægger Mærke til med Hensyn til Daaben, at den er indtættet af vor Herre Jesus Kristus selv og i nøjeste Forbindelse med Apostlenes Udendelse paa deres Mission til at frelse Folkslagene ved at sætte dem i Discipleforhold til ham.

Daaben er stillet som Døren for Folkslagene til Guds Rige, som Døren gennem hvilken Synderne skal komme i Samfund med den trænnede Gud. Det er slet ingen Modsetning til, at Jesus falder sig Døren til Hærens.

At se Daaben i dette Lys, det vil hjælpe Guds Børn til at styre sig over deres Daab, og det vil tjene som Bærn mod at omgaaes letindigt med Daaben.

Bint for Gennemlæsning af Bibelen i 1917.

Af G. B. C.

Det nye Testaments Bøger.

Jehova og Jesus er de to centrale Navne i Frelsesaabenbaringen. Disse to Navne nævnes 2019 Gange i det gamle og nye Testamente. Det er ikke Udvaldsord i Bibelen, nej, tværtimod, det er de to Navne, om hvilke hele Frelsesaabenbaringen kredser. Jehova er Centralnavnet i det gamle Testamente. Jesus er Centralnavnet i det nye Testamente; men begge Navne er Egennavne og pege paa den samme Personlighed, nemlig: Kristus — Verdensforløseren og Verdensfrelseren.

Jehovanavnet var Betegnelse for den kommende Frelser i det gamle Testamente. Jesusnavnet er Betegnelse for Frelseren, der er kommen til Verden. Enhver Bog af de 39 Bøger, der udgør det gamle Testamente, havde, blandt andre Opgaver, den særlige Opgave at anmelde — "Abrahams Sæd" og "Davidskommen", 4000 Aar medgift til denne eneaaende Anmeldelse og Forberedelse til Frelserens og Hærens Frelse. Men endelig oprandt "Lidernes Rind" ved den første Jul. Endelig løb det med salige Jubeltoner: "Fragt ikke! — En stor Glæde! — For alt Folket! — Eder er i Dag en Frelser født!"

Kærl! nu er vi paa nyttestamentlig Grund.

Mattheus-Evangeliet.

Evangelium betyder en glædelig Tidende eller et godt Budskab. Naar vi taler om Mattheus-Evangeliet, Mattheus-Evangeliet, Lukas-Evangeliet og Johannes-Evangeliet, da betegner det ikke fire forskellige Evangelier, men kun eet Evangelium. Og dette Evangelium er: Jesus Kristus.

De saakaldte fire Evangelier er altsaa kun — Evangeliet efter Mattheus, Mattheus, Lukas og Johannes.

End os i disse "Gang" "Mænd" fik af Helligaanden den Opgave, at tegne et levende Billede af Verdens Frelser.

Det er det ene Kristusbillede, der er af alle fire maler for os. Men enhver af Evangelierne har taget Billedet paa forskellige Tidspunkter og i forskellige Lande. Mattheus skrev sit Evangelium i Palestina omkring Aar 63 efter A. Markus skrev sit Evangelium i Grækenland. Matteus skrev sit Evangelium i Rom. Lukas skrev sit Evangelium i Grækenland. Matteus skrev sit Evangelium i Grækenland. Matteus skrev sit Evangelium i Grækenland. Matteus skrev sit Evangelium i Grækenland.

Med første Hefest paa Evangelierne over for sig Mattheus, Markus og Lukas, kan det se ud, som om disse tre Beretninger kun var Gengtagelser; men for den, opmærksomme Læser mærkes der snart en betydelig Forskel og en meget isjenfaldende Forskel mellem Johannes-Evangeliet og de andre tre. Allerede de Udgangs-punkter, som de gaar ud fra, viser os straks en betydelig Forskel.

Mattheus tager sit Udgangs-punkt med Abraham. Markus begynder med Jesus historiske Fremtræden i Israel. Lukas gaar helt tilbage til Adam i Tidens Begyndelse. Men Johannes tager sit Udgangs-punkt i Evigheden.

Som Hovedvinkel angiver vi her straks disse Synspunkter:

Mattheus tegner et Billede for os af Kristus som Profeten. Markus tegner et Billede for os af Kristus som Kongen.

Lukas tegner et Billede for os af Kristus som Hærens. Johannes maler endelig, et gribende Billede af Kristus som Kærligheds-herde, der døde for os (Joh. 1, 29; 1 Johs. 3, 16).

Læser! læs de fire saakaldte Evangelier ud fra disse Synspunkter og du vil saa erfare, at Jesus Kristus i Sandhed er "Herlighedens Afglans og Guds Lysens udtrykte Billede."

Mattheus-Evangeliet falder i fire Hoveddele. Disse Hoveddele med Angivelse af Grundtanke er følgende:

1. Jesu Herkomst, Fødsel og Barnskab (Kap. 1-21).
2. Jesu og Johannes' Vidnesbyrd om Guds Rige i Ord og Gerning (Kap. 3-10).
3. Guds Riges Indgang i Verden, dets Modstand, Kors Kamp og Trængsel og Sejre. (Kap. 11-20).
4. Guds Rige, der først tilhødes Jøderne, skal tages fra dem og gives til Hedningerne (Kap. 21-28).

Endvidere med Hensyn til de fire Hoveddele angive vi følgende Bint: Kap. 1-2 omfatter Jesu Stælgang ned til Abraham. Indhold: Jesu Fødsel — De vise fra Østlandet — Flugten til Egypten — Børnemordet i Bethlehem og Jesu Komme til Nazareth. Nazareth-profetens Opgave er her straks i denne Del angivet i disse gribende Ord: "Han skal frelse sit Folk fra deres Synder" (Kap. 1, 21).

Kap. 3-10 omfatter fire Af-snit. Det første Afsnit handler om Johannes' Rødgerning og Jesu første offentlige Virksomhed. Det andet Afsnit udgør Kap. 5-7. Det er Jesu magtige Vidnesbyrd i Ord, eller hans Stortale om Himmeriges Rige.

Karaktertrækene paa det nye Israel, dets aandelige nationale Dragt. Den fuldkomne Retfærdighed, dets Gudsdyrkelse i Aand og Sandhed, det store Valg mellem de to Herre, de uforgængelige Skatte i Himmelen, det solide Bygningsarbejde paa Klippegrunden. I Sandhed her har vi — Læren til Retfærdighed" (Løe 2, 18). "Han lærte som den, der havde døbte og ikke kom de skriftlige" (Kap. 7, 29).

Det tredje Afsnit udgør Kap. 8-9. Det er Jesu magtige Vidnesbyrd i Gerning. Med en Ræde af Andere besøger Jesus sine Ord og godtgør derved sit magtige Profetfald.

Kap. 10 danner det fjerde Afsnit. Det er Jesu Ordinationstale i Anledning af hans Disciples Udendelse.

Hovedpunktet i denne Tale er det samme, som Johannes og han selv første frem for Folket, nemlig dette: Omvendt eder; thi Himmeriges Rige er nær" (10, 7).

Den tredje Hoveddel Kap. 11-20 omhandler Jesu og hans Disciples Missionstog omkring i Israel, hvor Guds Rige møder Modstand, Kors Kamp og Trængsel, men ogsaa Herlige Sejre. De to

af 4000 og 5000 Mænd foruden Kvinder og Børn og Anmeldelsen af hans Videlse, Død og Opstandelse er herlige Karaktertræk paa denne Hoveddel ligeledes er Kap. 13 og 18 af en meget lærerig Art. Kap. 13 omhandler de forskellige Tider af Himmeriges Rige, og Kap. 18 handler om Kirken, dens færdige Bæjen og Fremgangsmaade, gode Tone og Takt. Atter herlige Læredomme af Meieren fra Nazareth.

Den fjerde Hoveddel, Kap. 21-28, falder ligeledes i fire Af-snit. Kap. 21-22 udgør Jesu sidste Tale til Pagtesfolket. Men af! for anden Gang er Israel slaaet med Blindhed, dets Øjne er tilsluttet, dets Øre dødt og dets Hjerte forhærdet; derfor rammes det atter af Dommen. Jesu Forbandelse af Figentræet er Betsigningen paa denne Dom, der endnu hviler over det uhyggelige Israel.

Dommen i Ordet følger efter Betegnelse af Dommen ved Figentræet. Kap. 23-25 er Domsforretning paa Israels Forhærdelse. Domsordene omfatter tre Afsnit. Først Dom over Israels Ledere: Fariseerne og Sadduceerne (Kap. 23) dernæst Dom over Folket og hele den vantro Verden (Kap. 24-25).

Atter læreren, der taler med guddommeligt Myndighed. Kap. 26-27 udgør vor Herres Jesu Kristi Videlsehistorie, hvis Indhold er Forløsningens Vidnebyrd paa Korset for Alverdens Brødre. Verdens Gældsbrov er nu ved Jesu Død ordnet.

Kap. 28 omhandler Jesu Opstandelse, Aabenbarelse for Disciple og Doerdragelse af — Verdensmissionen og Himmerikarten.

Det ordnede Princip i Mattheus-Evangeliet er ikke, som i Eff. hos Markus, det fortællende, eller som hos Lukas, det historiske Princip; men meget mere det dogmatiske eller belærende Princip. Af mange samletværende Gistater hos Mattheus, her vi, at det er en af hans Opgaver, at belære Pagtesfolket om, at den forordnede Abrahams Sæd og Tidensfønnen er kommen til Verden, at han staar midt blandt dem med det store Selvidnesbyrd: "Jeg er Messias! Derfor er det Mattheus's anden Opgave at sigge til Pagtesfolket: "Omvendt eder; thi Himmeriges Rige er nær". — "Tror Evangeliet!" Tro det straks!

De fem store Taler — Trontalen (Kap. 5-7), Udendelsestalen (Kap. 10), Talem om Himmeriges Rige (Kap. 13), Talem om Kirken (Kap. 18), og Domstalen i Kap. 23-25, viser os med tilhørlig Klarhed, at det fortællende er Profetbilledet af Kristus, som Mattheus tegner for os i det Evangelium, der bærer hans Navn og som staar forrest i Rækken af de nytestamentlige Skrifter.

D, hvilket herligt Profetbillede Helligaanden ved Mattheus har tegnet for Verdens Kirke i vort første Evangelium! Vi slutter Evangeliet med at antage Beretninger, som ikke findes i de andre Evangelier: De vise fra Østlandet, Flugten til Egypten, Børnemordet i Bethlesem, Rignelsen om Minken blandt Svæden, Surdejen, Statten i Ageren, den fottelige Perle, Hestegarnet, den onde Tjener, Arbejderne i Vingården, de to ulige Søner, Bøvløvsfladningen, de ti Jomfruer, det betroede Guds, Skildringen af Døddedag, Pilatus's Husstrus Drøm, mange henfødte helles Opvættelse og Aabenbarelse for mange efter Opstandelsen, Vestsiftelse af den romerke Magt, samt Indtættelsen af den hellige Daab.

Se, jeg er med eder alle Dage indtil Verdens Ende (Matth. 28, 20). Læser! hvilken salig Trøst igennem Livet.

Kristen Ungdoms Opgaver i Lys af vor Tid.

Graduationstale af John M. Jensen den 25. Maj ved "Auts-eran Bible School", Wash-ington, D. Dakota. (Indsendt paa Opfordring).

Ungdom og Opgaver hører sammen. Patriotisme og Internationalisme og mange andre besættede "Asmer" en umulig opgave for os. Disse "Asmer" vil mere og mere optage Folks Sind og Læbe. Men Gud, ja, han vil blive glemmt; thi i en saadan Tid er der den bedste Anledning til at forkaste ham. Det bliver Fred og atter Fred, og det alt sammen

*) "Auts-eran Bible School", Washington, D. Dakota, tilhører det norske Samfund, der falder sig "Broderbandet". Indføderen, John M. Jensen, er dansk. Vi optager hans Indendelse i den Tanke, at det kan have sin Interesse ogsaa for "Auts-eran" Læserne at se et Produkt af en dansk ung Mand, som er gradueret fra denne Skole. Red.

Slægtens væsentlige Kraft og Energi, som med Ungdommens Mod ventet at blive sat i Virksomhed i Forhold til de Opgaver, som Fremtiden vil stille.

Gra fristeligt Synspunkt maa vi dog lægge lidt til Ordet Ungdom, nemlig: kristen, thi dybest set er det kun den kristne Ungdom, der kan tages i Betragtning, naar man tænker paa Opgaver i vider Betydning. Alle Opgaver, som har været stillet og vil blive stillet Jordens Folk, har altid og vil altid have det Hovedformaal at fremme Guds Sag, at udvide hans Rige og at beskytte det, som allerede er oprettet. Alt drejer sig om dette. Guds Folk, som udgør Guds Rige er faldes Midtpunkt for alle Guds Planer og Foretagender. Verdensbegivenhederne ja, alt hører for vor Fødsel.

Vi er Guds Salt og Lys i Verden, altsaa det, som Gud bruger til at forberede og fremtræde sig selv med. Derfor er vi ogsaa Gensidig for Guds Tænke og for selve Kristi Bønner.

Denne Sandhed afspejler to Tanker: Først det herlige i at være saaledes anset af Gud, at alle Ting drejer sig om os. Et virkelig Syn paa det, denne Tanke holder frem, vilde saa os til at bje os i Tilbedelse, Tak og ydmyg Beundring med nye Lyster om tro Tjeneste.

Den anden Tanke er frugtbare. Den formes i det ene Ord: Ansvar. Det er en ansvarsfuld Stilling at være Guds Salt og Lys her i Verden, at have Guds Opgaver for os, at være saa meget betroet. Men er det ansvarsfuldt for Guds Folk i Almindelighed, saa maa det endnu mere være det for Ungdommen, som har Mulighederne og Kræfterne, som er nødvendige til Opgavernes Løsning.

Paa Grund af det herlige og ansvarsfulde i vor Stilling skal vi saa i det følgende se lidt paa Opgaverne, som de ser ud i Lys af vor Tid, og kortelig forstaa at se lidt paa den Udbringning, som er nødvendig for at løse dem.

Opgaverne deler sig efter deres Natur i to: Opgaverne i Kristendommen og Opgaverne paa Hedningemarken, eller som det ogsaa hedder: Jødemission og Jødemission. Først vil se videre paa disse Opgaver i deres Enkeltheder vil det være ret at navne, at alle Opgaver, som man saaledes kan nævne, er i Virkeligheden alle bare Brudstykker af den over alt straalende Opgave: At opbygge Kristus; thi ligesom alle Guds Opgaver gælder os, saa er disse Opgaver atter til med Kristus for Os, for alt er for og til ham, og han er Ende-maal for alle Ting.

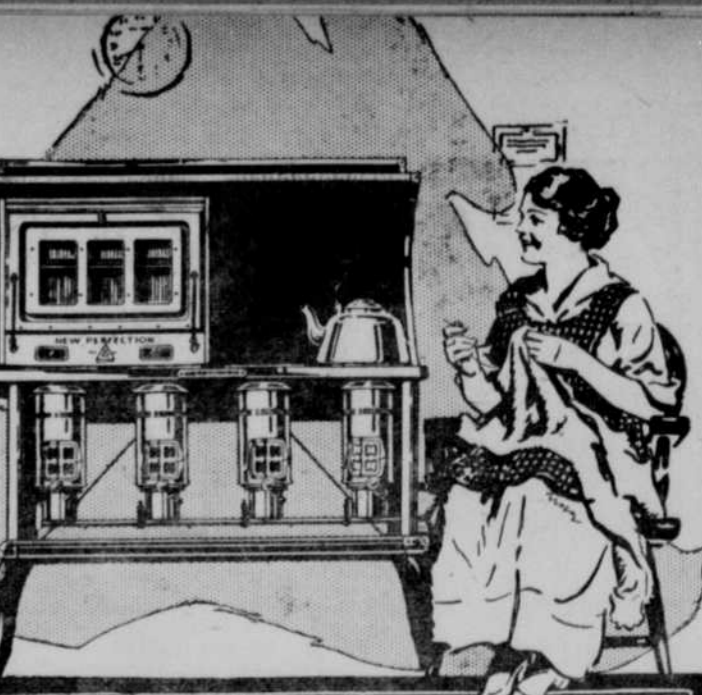
Disse Brudstykker, af os saakaldte Opgaver, af Hovedopgaven er forskellige til de forskellige Tider og under forskellige Forhold, hvorunder de kommer frem, idet hver Tid har sine særlige Opgaver. Apostlenes Opgave var saaledes ikke af samme Betskaffenhed som den, Kirkefæderne senere stilledes over for. Luthers og hans Samtid's Opgaver var ogsaa vidt forskellige fra dem, som Kirken's Mand i Begyndelsen af det 19. Aarhundrede maatte tage op.

Med Hensyn til vor Tid, saa maa vi være klar over, at Kristendommen er en Epoke i Historien. Den er en Dør, som leder ind i et nyt ufærdigt Rum, et Rum, som skal være vort Arbejdsareale, hvori vi skal nedlægge vor Energi og Kraft. En Del af Opgaverne bliver vel som før, men det interessante er, at de kommer til os som nye, ja de faar næsten, om man saa maa sige, noget af en eventyrlig Glans over sig.

Det eventyrlige, jeg her tænker paa, er Forandringen, som vil ske med Folks Lænsmaade haade med Hensyn til verdslige, moralske og kristelige Begreber. Det er ogsaa det, som gælder Opgaverne nye.

Gud er sluttet med sin Vingård og forlægger nu ved Krigen's Kulgravnning at saa sin Jord at saa i for om muligt at saa bedre Heds. Ny Jord vil han ogsaa saa, "Forandring vil indtræde, men ikke haad, Ledere eller værre? Ja, det Spørgsmaal er maasse ikke let at besvare, men mest tænkeligt er det, at Forandringen bliver til det værre.

Patriotisme og Internationalisme og mange andre besættede "Asmer" en umulig opgave for os. Disse "Asmer" vil mere og mere optage Folks Sind og Læbe. Men Gud, ja, han vil blive glemmt; thi i en saadan Tid er der den bedste Anledning til at forkaste ham. Det bliver Fred og atter Fred, og det alt sammen

Her er dejligt!

En kølig Stue — fri for Røg, fri for Smuds og Aske — saadan er et "New Perfection" Køkken. 2,500,000 Husmødre nyder dette Gode. Hvorfor ikke De? Billigere Brændsel. Let at bruge. Lad Deres handlende vise Dem en "New Perfection" Køgeovn.

Brug "Perfection Kerosene". STANDARD OIL COMPANY (Nebraska) OMAHA

MINNESOTA FARM TIL SALG

155 Acre af Swift County Land, beliggende 1 1/2 Mil fra Kerkhoven, den anden Station nord-vest fra Willmar. Pan donne Farm findes Bygninger og en god Lund. 100 Acres er under Dykning, og kan blive købt til den lave Pris af \$75.00 per Acre. Hvis det er nødvendigt kan vi ordne det paa gode Vilkaar.

For nærmere Oplysninger skrev til ANDERSON LAND CO., WILLMAR, MINN.

Banish-Bøgerne.

Esther Hied. Nite Beninder. Tre Menusteborn.

Alle indbundne i net og solidt Skirtingsbind. Pris for hver Bog 80 Cents.

Specielt:

Naar alle 3 Bøger bestilles paa een Gang faas de — porto frit tilsendt — for \$2.25.

DANISH LUTH. PUBL. HOUSE, Blair, Nebr.

The Holy City.

Denne smukke og paa Engelsk saa bekendte Sang haabes nu paa Lager her. Den er udbat som Solo med Piano Akkompagnement. (Key of A. Flat).

En dansk Oversættelse af Teksten medfølger gratis. Forlagernes Pris er 75 Cents. For Specialpris 50 Cents.

Danish Lutheran Publishing House, Blair, Nebr.

Reformations Digte og Sange.

Ette udvalgte Stykker stiftede til Oplæsning eller Deklamation ved Reformationsfejster i Ungdomsforeninger og ved lignende Lejligheder. Udgivet af "Programkomiteen".

Pris:

Enkeltsemlar 5 Cents. Per Dufin 25 Cents. Per Hundrede 1 Dollar.

Danish Lutheran Publishing House, Blair, Nebr.

uden Kristus, hvor Aliden til af Fred findes. Det naturlige Renne fælsind kan med "Asmerne" saa dejligt klare sig uden Gud, og med dem vil man mere end nogen Sind de baade stikke sig lige med Verden og fornægte Kristus.

Det vil blive vanstellige Lider for Guds Menighed, men Guds Ord siger, at Selvede ikke skal faa Overhaand, saa vi kan trugt forlade os paa Guds Styrelse, hans Kirke skal ikke blive opløst af disse Ulykker, "pæne", men fra Selvede inspirerede Magter.

En saare ansvarsfuld Opgave for Kristen Ungdom saa at sige at blive Bærere af Kristi Kirke i en saadan Tid, en Opgave, som spørger om megen Vn og salvede Tjener for at holde Linjerne klare.

De enkelte Opgaver i Kristendommen bliver hovedsagelig fslgende, og tænker man et Hefest paa dem vil man se, at de ikke uden videre gøres færdige, men vil kræve baade Anstrengelse og Energi.

Den første Opgave, som vil fal-

de os i Sjænen er Opvættelsen og Pasningen af Guds Folk. Denne Opgave vil blive en af de sværeste for den kristne Leder. Al denne Gaaen paa Afford, Slaphed og Svøgnighed før Herrens Komme maa den unge først og fremmest bekæmpe i sig selv og som Leder raabe Barok til andre om. Guds Folk maa haade holdes vaagne og i Virksomhed og da færlig for Hedningemissionen.

For Amerikas Vedkommende bliver Zinnigrantspørgsmaalet maasse endnu mere brændende. Folk vil fremdeles isge Ulykken her i Vandet, med sin Frelser vinker at alle dem, der er bebyrdede. Det bliver vor Opgave at vise dem til ham, som kan give den sande Frelser.

Hedningerne indenfor vore egne Grænser vil vi arve. Stal Kristus bringes dem? Bliver et Spørgsmaal, som vi maa svare paa. Hvert og sidst bliver Opgaven selvstændigt at vinde nye Disciple. Selv om ikke man vil lytte til vor Indbydelse, maa vi dog tage Op-